

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 397/2014
07.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.А. и др, због кривичног дела крађа оружја и дела борбеног средства из члана 414. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 43/2013 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 224/14 од 20.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2014. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 43/2013 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 224/14 од 20.02.2014. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачке 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр. 43/2013 од 19.11.2013. године окривљени Б.А. оглашен је кривим због кривичног дела крађа оружја и дела борбеног средства из члана 414. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору а коју ће издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом оглашен је кривим и окривљени С.Ф. због кривичног дела прикривање из члана 221. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена казна - рад у јавном интересу у дужини од 160 часова, с`тим да исти у току једног месеца траје 60 часова и одређено да буде обављен за време од три месеца. Ако окривљени

не обави део или све часове изречене казне рада у јавном интересу, суд ће ову казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 8 часова рада у јавном интересу одредити један дан затвора, а уколико окривљени испуњава све своје обавезе везане за рад у јавном интересу, суд му може дужину изреченог рада у јавном интересу умањити за $\frac{1}{4}$.

Према окривљенима је изречена и мера безбедности одузимања предмета кривичног дела, ближе наведених у изреци првостепене пресуде а такође су сваки понаособ обавезани и на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 224/14 од 20.02.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Б.А. и С.Ф., а пресуда Вишег суда у Чачку К бр. 43/2013 од 19.11.2013. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Б.А., адв. М.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 439. тачке 1) и 2) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати на поновно одлучивање као и да одложи извршење првостепене пресуде.

Након што је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. М.М., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.А., адв. М.М., у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачке 1) и 2) ЗКП-а, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца се наводи да у опису радње извршења кривичног дела из члана 414. став 1. КЗ за које је оптужени Б.А. оглашен кривим нападнутим одлукама, изостаје навођење битног елемента овог кривичног дела тј. наводи да описани предмет дела "служи потребама одбране" а имајући у виду законску диспозицију ове одредбе, и да је вредност одузетих ствари најмање 15.000 динара, те да стога дело за које је оптужени оглашен кривим није кривично дело односно да је у конкретном случају примењен закон који се није могао применити и тако почињене повреде закона - одредби члана 439. тач.1) и тач.2) ЗКП.

Одредбом члана 414. став 1. КЗ предвиђено је да ће се казном затвора од шест месеци до пет година казнити "ко украде оружје, муницију, експлозив, борбено средство или део борбеног средства који служе потребама одбране". Из наведене законске диспозиције кривичног дела произилази да су предмет дела само оне покретне ствари које служе потребама одбране при чему, по мишљењу Врховног касационог суда није од значаја да ли је њихова вредност "преко 15.000,00 динара".

Из правноснажних пресуда које се нападају захтевом браниоца произилази да је окривљени А. оглашен кривим што је, на штету Војске Србије, "извршио крађу оружја, борбеног средства и дела борбеног средства" и то "једног ручног ракетног бацача ..., кал. ... мм, фабричког броја ..., једног рукохвата, два механизма за опалење, два ослонца за раме и једне транспортне вреће као делове наведеног борбеног средства" па иако се у овом опису не наводи експлицитно да се ради о предметима "који служе потребама одбране", по мишљењу Врховног касационог суда, ово битно обележје и предмета дела и самог кривичног дела јасно произилази из наведеног описа. Наиме, када се у опису радње извршења означи и борбено средство и његови делови и то не било које него оружје у виду ручног ракетног бацача... и да је реч о предметима у власништу Војске Србије, имајући у виду да је основни задатак Војске Србије да "брани земљу" (члан 2. став 1. Закона о војсци Републике Србије ("Службени гласник РС" бр.116/2007, 88/2009, 101/2010) а да тај свој задатак одбране земље Војска Србије извршава управо оружјем и борбеним средствима, то нема сумње да ови и овакви предмети дела, по својој природи и намени служе искључиво за потребе одбране те, у конкретном случају, то и није потребно посебно и додатно наглашавати у опису радње извршења.

С тога се, по оцени Врховног касационог суда, неосновано у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тач.1) и 2) ЗКП.

Надаље се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног као основ подношења захтева истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а, која се према наводима захтева састоји у томе да пресуда не садржи разлоге о битним одлучним чињеницама које се односе на исправност односно неисправност оружја које је окривљени критичном приликом украо из објекта Војске Србије а које је било одложено као „фурда“. Осим тога, у захтеву се полемиче и са оценом изведених доказа и то службеном белешком војне полиције од 22.07.2011. године.

Међутим, предњим наводима захтева указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену изведених доказа дату од стране суда те битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, односно разлоге - повреду која одредбом члана 485. став 4. ЗПП није предвиђена као дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно

његовог браниоца, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у том делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 490. и члана 491. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11 и 121/12), донео одлуку као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**